

บทที่ 4

ผลการวิจัย/การวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยนี้ทำการออกแบบและสร้างเครื่องอบแห้งแบบพ่นฝอย และศึกษาการอบแห้งแบบพ่นฝอยสำหรับระก้าผงโดยทำการศึกษาตัวแปรที่มีผลต่อการอบแห้งได้แก่ อุณหภูมิลมร้อนและปริมาณสารมอลโทโรเดกซ์ทริน ซึ่งผลจากการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 การทำงานเครื่องอบแห้งพ่นฝอยต้นแบบ

เครื่องอบแห้งแบบพ่นฝอยต้นแบบมีการทำงานของเครื่องดังนี้ คือ เครื่องป้อนสารละลายทำหน้าที่ป้อนสารละลายระก้าเข้าหัวฉีดห้องอบแห้งผ่านช่องเปิดเล็กๆแล้วกระจายออกเป็นฝอยละอองเล็กๆ จากนั้นลมถูกทำให้ร้อนโดยชุดทำความร้อนไฟฟ้าและถูกเป่าด้วยพัดลมแรงดันสูงให้ลมร้อนเข้าไปในห้องอบแห้ง เมื่อลมร้อนสัมผัสกับละอองของเหลวสารละลายที่อยู่ภายในห้องอบแห้งทำให้เกิดการระเหยความชื้นขึ้นจนได้ผงระก้าและหล่นลงข้างล่าง และผงระก้าบางส่วนลอยผ่านท่อทางออกรวมพร้อมกับลมร้อนแล้วผ่านไซโคลนซึ่งทำหน้าที่แยกผงระก้าออกจากลมร้อน ส่วนลมร้อนที่แยกออกไปแล้วจะรวมตัวกันหมุนวนกลับขึ้นไปข้างบนไซโคลนแล้วลอยออกปล่องทางออก เครื่องอบแห้งแบบพ่นฝอยต้นแบบแสดงดังภาพที่ 4.1

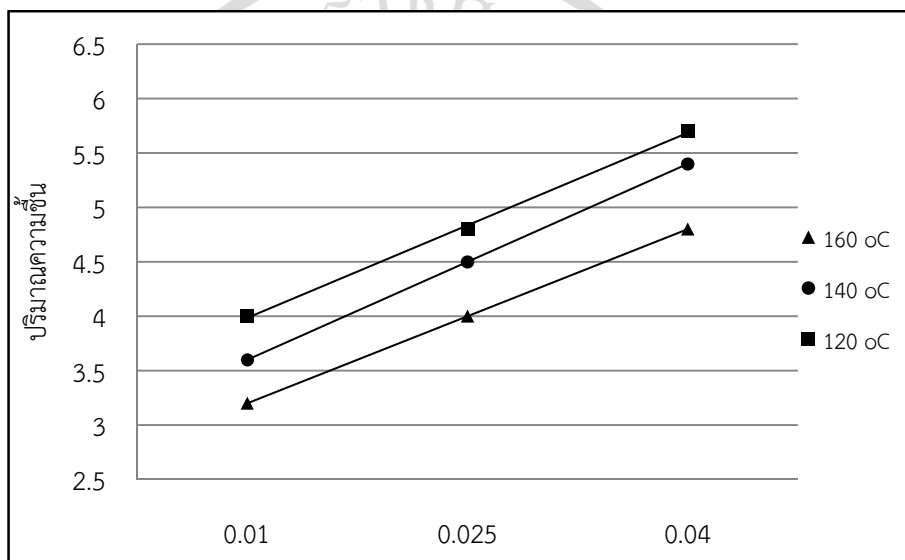
ภาพที่ 4.1 แสดงเครื่องอบแห้งแบบพ่นฝอยต้นแบบ

4.2 ผลกระทบของอุณหภูมิและอัตราการไหลของลมร้อน

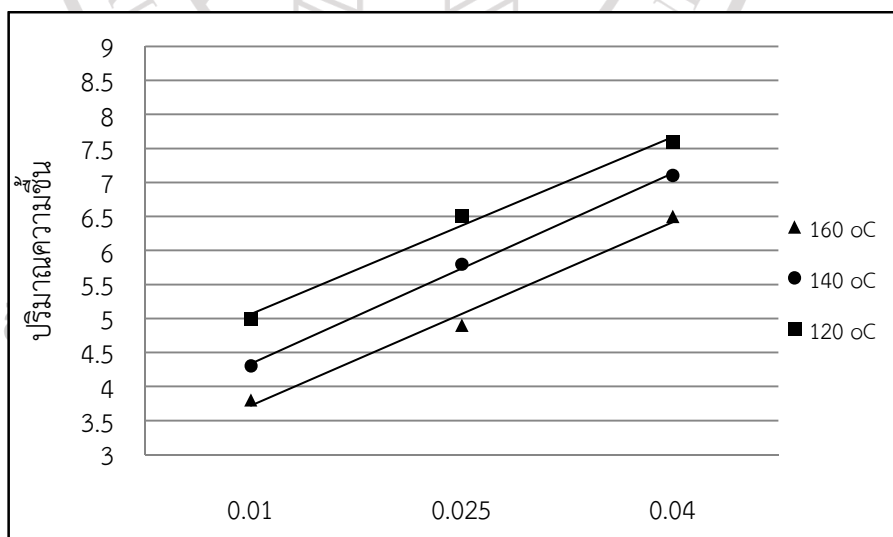
4.2.1 ผลกระทบตัวแปรเมื่อกำหนดปริมาณสารมอลโทโรเดกซ์ทรินคงที่

จากการทดลองอบแห้งพ่นฝอยสารละลายระก้าโดยใช้เครื่องอบแห้งแบบพ่นฝอย เพื่อศึกษาผลกระทบของอุณหภูมิของลมร้อนและอัตราการไหลของลมร้อนที่มีผลต่อปริมาณความชื้นของระก้า

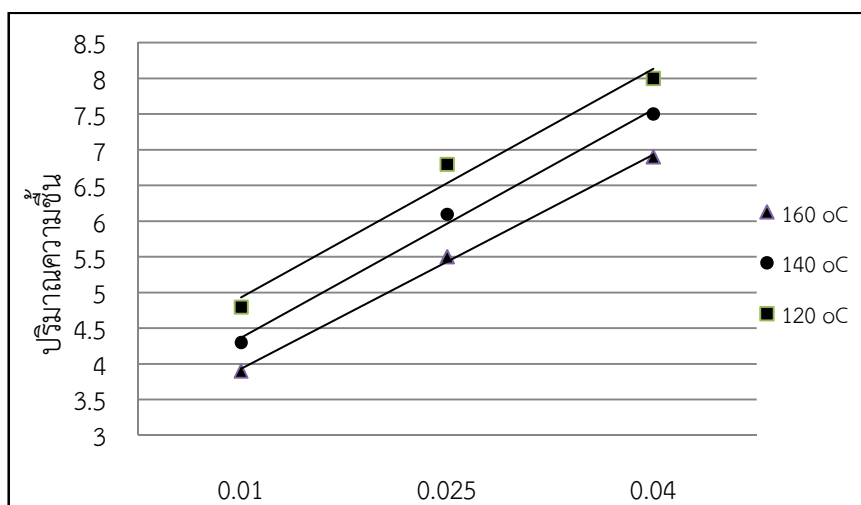
ผง ในเงื่อนไขการทดลองที่กำหนดให้สารมอลโทรเดกซ์ทรินคงที่ที่ร้อยละ 10, 20 และ 30 โดยน้ำหนัก ที่อัตราการป้อนสารละลายระกามีค่าเท่ากับ 1.5 kg/hr จากผลการทดลองสามารถแสดงได้ดังภาพที่ 4.2 ภาพที่ 4.3 และ ภาพที่ 4.4 ซึ่งแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิลมร้อนและอัตราการไหลของลมร้อนกับปริมาณความชื้นของระก้าฝงที่มีส่วนผสมสารมอลโทรเดกซ์ทรินร้อยละ 10, 20 และ 30 ตามลำดับ

ภาพที่ 4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิลมร้อนและอัตราการไหลลมร้อนกับปริมาณความชื้นของระก้าฝงที่มีส่วนผสมสารมอลโทรเดกซ์ทรินร้อยละ 30

ภาพที่ 4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิลมร้อนและอัตราการไหลของลมร้อนกับปริมาณความชื้นของระก้าฝงที่มีส่วนผสมสารมอลโทรเดกซ์ทรินร้อยละ 20

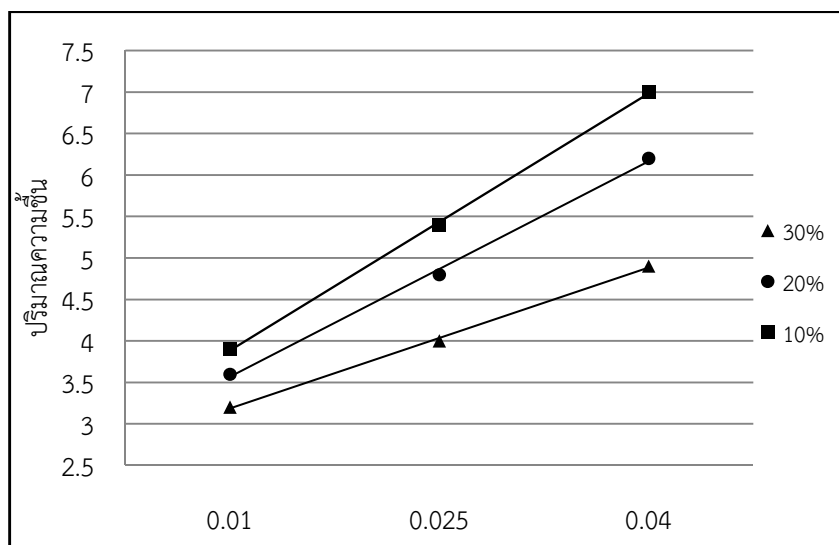

ภาพที่ 4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิความร้อนและอัตราการไหลของลมร้อนกับปริมาณความชื้นของระกำผงที่ปริมาณสารมอลโทรเดกซ์ตรินร้อยละ 10

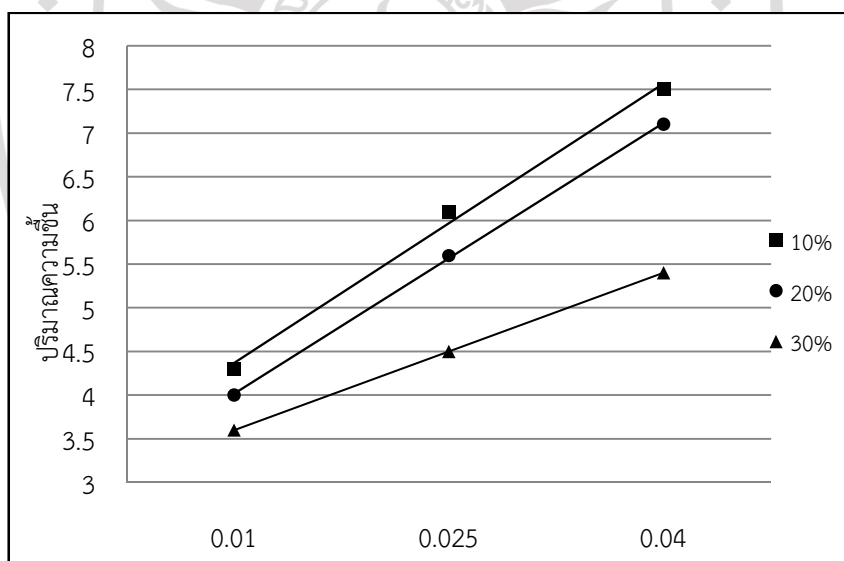
จากภาพที่ 4.2 ภาพที่ 4.3 และ ภาพที่ 4.4 จะเห็นได้ว่าที่สภาวะการอบแห้งพ่นฝอย โดยกำหนดให้ปริมาณสารมอลโทรเดกซ์ตรินและอัตราการป้อนสารละลายคงที่ เมื่อเพิ่มอุณหภูมิความร้อนหรือลดอัตราการไหลของลมร้อนจะส่งผลปริมาณความชื้นของระกำผงมีค่าลดลง ซึ่งผลกระทบของอุณหภูมิความร้อนและอัตราการไหลของลมร้อนที่มีผลต่อปริมาณความชื้นของระกำผงนี้ เป็นผลเนื่องมาจากเมื่อเพิ่มอุณหภูมิให้กับลมร้อน ทำให้ความร้อนที่ใช้ในการระเหยน้ำมีค่ามากขึ้นและในขณะเดียวกันเมื่อลดอัตราการไหลของลมร้อนจะทำให้เวลาที่ใช้ในการอบแห้งมีค่ามากขึ้นเช่นกัน (สโรบลและชัยรัตน์, 2554)

4.2.2 ผลกระทบตัวแปรเมื่ออุณหภูมิความร้อนคงที่

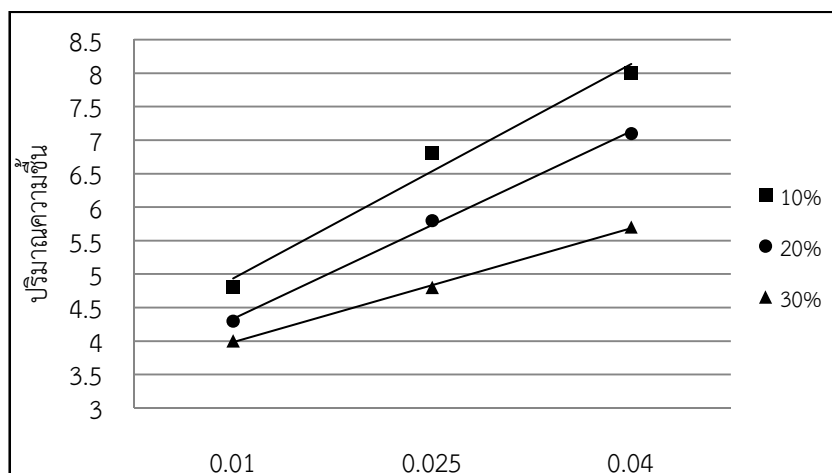
ผลการทดลองโดยกำหนดให้อุณหภูมิความร้อนมีค่าคงที่ 120°C 140°C และ 160°C แสดงดังในภาพที่ 4.5 ภาพที่ 4.6 และ ภาพที่ 4.7 ตามลำดับ ซึ่งเป็นกราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการไหลของอากาศกับปริมาณความชื้นของระกำผง โดยเปรียบเทียบที่ปริมาณสารมอลโทรเดกซ์ตรินร้อยละ 10, 20 และ 30

ภาพที่ 4.5 ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณสารโพลีเอทิลีนและอัตราการไหลของลมร้อนกับปริมาณความชื้นของระกำผงที่อุณหภูมิร้อน 160 °C

ภาพที่ 4.6 ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณสารโพลีเอทิลีนและอัตราการไหลของลมร้อนกับปริมาณความชื้นของระกำผงที่อุณหภูมิร้อน 140 °C

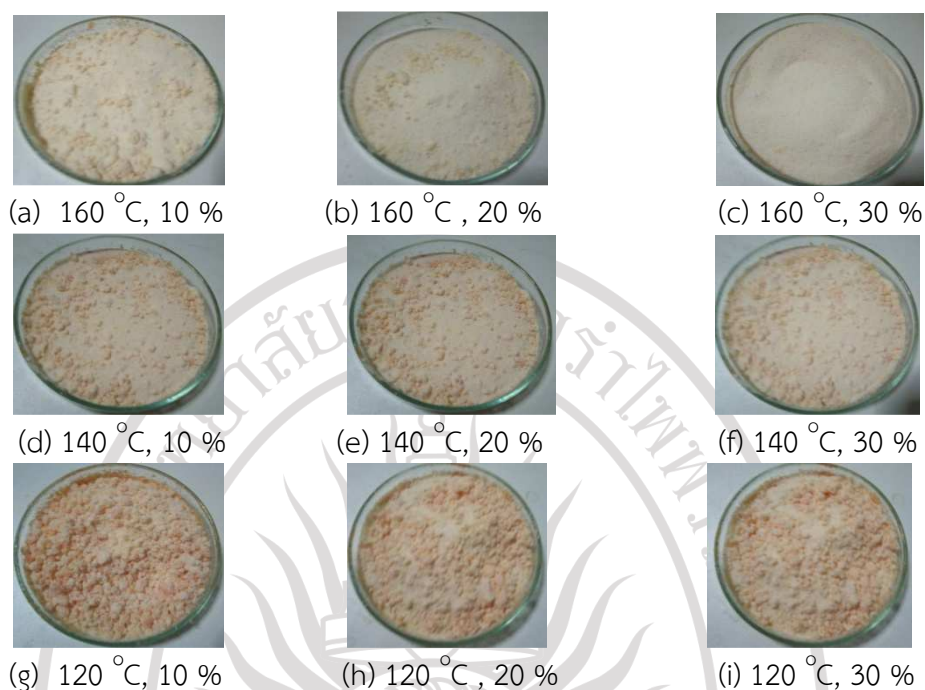

ภาพที่ 4.7 ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณสารมอลโตรสัตรีนและอัตราการไหลของลมร้อนกับปริมาณความชื้นของระกำผงที่อุณหภูมิร้อน 120 °C

จากภาพที่ 4.5 ภาพที่ 4.6 และภาพที่ 4.7 จะพบว่าเมื่อเพิ่มปริมาณสารมอลโตรสัตรีนให้กับสารละลายระกำ จะทำให้เส้นกราฟความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการไหลของลมร้อนกับปริมาณความชื้นของระกำผงมีค่าต่ำลง แสดงว่าเมื่อเพิ่มปริมาณของแข็งให้กับสารละลายระกำ จะทำให้ปริมาณความชื้นของระกำผงที่ได้มีค่าต่ำลง เป็นผลมาจากเมื่อเพิ่มปริมาณสารมอลโตรสัตรีนทำให้เพิ่มความเข้มข้นของสารละลายระกำ ทำให้ปริมาณของน้ำเริ่มต้นก่อนการอบแห้งมีค่าต่ำลงในขณะที่ความร้อนที่ใช้ในการอบแห้งมีค่าคงที่ ดังนั้นปริมาณความชื้นของระกำผงจึงมีค่าลดลง

4.3 การศึกษาสภาวะที่เหมาะสมในการผลิตระกำผง

การศึกษาสภาวะที่เหมาะสมในการผลิตระกำผง โดยทำการศึกษาอิทธิพลของปริมาณสารมอลโตรสัตรีน 3 ระดับคือ ร้อยละ 10 20 และ 30 อุณหภูมิลมร้อน 3 ระดับ คือ 120 140 และ 160 °C ต่อค่าคุณภาพดังนี้ ระกำผงที่ผสมสารมอลโตรสัตรีนในปริมาณร้อยละ 30 มีลักษณะที่เป็นผงละเอียดและมีสีน้ำตาลที่อ่อน ส่วนที่ปริมาณร้อยละ 10 และ 20 ระกำผงยังคงเป็นก้อนติดกัน จากภาพที่ 4.8 จะเห็นว่าที่อุณหภูมิลมร้อน 160 °C ลักษณะของระกำผงจะมีสีน้ำตาลที่เข้มกว่าที่อุณหภูมิลมร้อน 140 และ 120 °C ซึ่งจะเห็นได้ว่าปริมาณสารมอลโตรสัตรีนที่ผสมและอุณหภูมิลมร้อนนั้นมีผลต่อลักษณะของระกำผง จากรูปที่ 4.8 จะพบว่าที่อุณหภูมิลมร้อนที่ 160 และปริมาณสารมอลโตรสัตรีนร้อยละ 30 จะให้ผลิตภัณฑ์ระกำผงดีที่สุด ไม่เป็นก้อนผงมีลักษณะเป็นเม็ดละเอียด

ภาพที่ 4.8 แสดงระกำผงที่มีปริมาณสารมอลโตโรเดคซ์ตรินร้อยละ 10, 20 และ 30 อุณหภูมิหม้อนึ่ง 120, 140 และ 160 °C

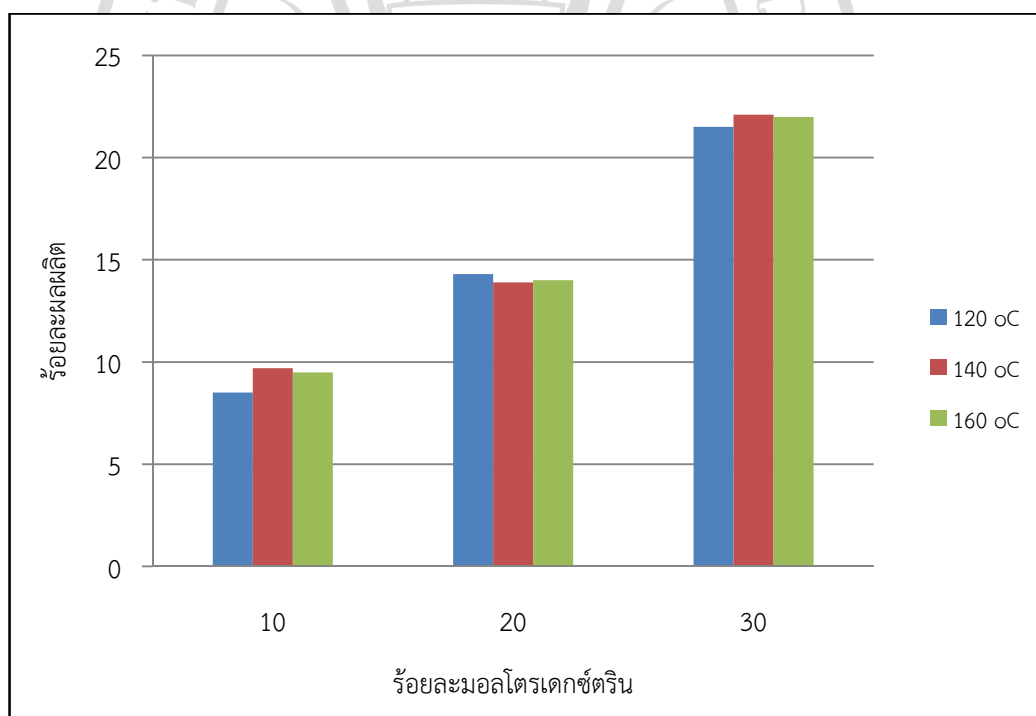
ตารางที่ 4.1 ผลอุณหภูมิหม้อนึ่งและปริมาณสารมอลโตโรเดคซ์ตรินต่อค่าความชื้นและร้อยละผลผลิตของระกำผงอบแห้งแบบพ่นฝอยที่สภาวะต่างๆ

ร้อยละมอลโตโรเดคซ์ตริน (โดยน้ำหนัก)	อุณหภูมิหม้อนึ่ง(°C)	ความชื้น(ร้อยละ)	ผลผลิต(ร้อยละ)
10	120	4.53 ^a ±0.04	4.80 ^s ±0.64
	140	4.34 ^b ±0.03	6.55 ^{fg} ±1.10
	160	3.99 ^c ±0.01	7.13 ^f ±0.70
20	120	3.19 ^d ±0.02	16.25 ^d ±0.18
	140	3.12 ^e ±0.03	19.30 ^c ±1.21
	160	3.04 ^f ±0.04	13.81 ^e ±1.82
30	120	3.19 ^d ±0.01	29.58 ^a ±1.15
	140	3.13 ^e ±0.02	24.67 ^b ±1.50
	160	3.01 ^f ±0.03	21.63 ^c ±1.08

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในแนวตั้งแสดงความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($p \leq 0.05$)

จากตารางที่ 4.1 จากผลการทดลองจะพบว่าการอบแห้งระกำผงที่อุณหภูมิ 120 °C, 140 °C และ 160 °C และปริมาณของสารมอลโตโรเดคซ์ตรินร้อยละ 10, 20 และ 30 ทำให้ปริมาณความชื้นและร้อยละ

ละผลผลิตของผลิตภัณฑ์ระกำผงมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) ซึ่งให้ค่าความชื้นอยู่ระหว่างร้อยละ 3.01-4.53 และให้ค่าร้อยละของผลผลิตอยู่ระหว่างร้อยละ 4.80-29.58 การศึกษาผลของตัวแปรจะพบว่าการเพิ่มอุณหภูมิลมร้อนและการเพิ่มปริมาณสารมอลโตรเดกซ์ตรินมีผลทำให้ปริมาณความชื้นของผลิตภัณฑ์ระกำผงมีค่าลดลง โดยการอบแห้งระกำผงที่อุณหภูมิลมร้อน 160°C ช่วยลดปริมาณความชื้นได้ต่ำสุด คือ ร้อยละ 3.99, 3.04 และ 3.01 ตามลำดับ การอบแห้งระกำผงที่อุณหภูมิ 120°C รวมทั้งปริมาณของสารมอลโตรเดกซ์ตรินร้อยละ 10 ทำให้ค่าความชื้นสูงสุด คือ ร้อยละ 4.53 ส่วนปริมาณร้อยละผลผลิตแสดงดังจากตารางที่ 4.1 และภาพที่ 4.9 จะพบว่าเมื่อเพิ่มปริมาณของสารมอลโตรเดกซ์ตรินมากขึ้น ปริมาณร้อยละผลผลิตของระกำผงมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น ซึ่งปริมาณสารมอลโตรเดกซ์ตรินร้อยละ 30 ให้ค่าร้อยละผลผลิตสูงสุดคือ 29.58, 24.67 และ 21.63 ตามลำดับ และปริมาณของสารมอลโตรเดกซ์ตรินร้อยละ 10 ให้ค่าร้อยละผลผลิตต่ำสุดคือ 4.80, 6.55 และ 7.13 ตามลำดับ

ภาพที่ 4.9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณร้อยละสารมอลโตรเดกซ์ตริน และอุณหภูมิลมร้อนกับร้อยละผลผลิตที่ได้

4.4 คุณภาพด้านสีของผลิตภัณฑ์ระกำผง

ผลอุณหภูมิความร้อนและปริมาณสารมอลโทรเดกซ์ทรินต่อคุณภาพของระกำผงในด้านสีแสดงดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ผลอุณหภูมิความร้อนและปริมาณสารมอลโทรเดกซ์ทรินต่อคุณภาพของระกำผงในด้านสีที่สภาวะต่างๆ

ร้อยละมอลโทรเดกซ์ ทริน (โดยน้ำหนัก)	อุณหภูมิความร้อน (°C)	ค่าสี		
		L*	a*	b*
10	120	18.23 ^g ±0.02	-3.31 ^f ±0.045	3.3 ^h ±0.04
	140	20.37 ^e ±0.03	-4.69 ^c ±0.05	5.7 ^e ±0.03
	160	20.98 ^{de} ±0.02	-5.43 ^{ab} ±0.04	6.3 ^d ±0.03
20	120	19.74 ^f ±0.03	-3.5 ^{ef} ±0.03	4.62 ^g ±0.04
	140	22.2 ^c ±1.37	-3.63 ^e ±0.4	6.25 ^d ±0.3
	160	22.67 ^c ±0.04	-5.25 ^b ±0.03	8.1 ^c ±0.05
30	120	21.24 ^d ±0.2	-3.99 ^d ±0.05	5.45 ^f ±0.03
	140	25.8 ^a ±0.045	-4.10 ^d ±0.02	9.67 ^c ±0.06
	160	24.16 ^b ±0.04	-5.64 ^a ±0.03	9.53 ^b ±0.05

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรต่างกันในแนวตั้งแสดงความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($p \leq 0.05$)

จากการทดลองจะพบว่าเมื่อทำการเพิ่มอุณหภูมิอบแห้งให้สูงขึ้นมีผลทำให้ค่าความสว่าง (L*) มีค่าลดลง สำหรับผลิตภัณฑ์ระกำผงที่เติมสารมอลโทรเดกซ์ทรินในอัตราส่วนเดียวกัน เมื่ออุณหภูมิที่สูงขึ้นจะส่งผลต่อการเร่งเกิดปฏิกิริยาสีน้ำตาลมากขึ้น (สโรบลและชัยรัตน์, 2554) ทำให้ผลิตภัณฑ์ระกำผงมีค่าความสว่าง (L*) ลดลง เมื่อใช้อุณหภูมิที่ 160 °C จะให้ค่าความสว่าง (L*) ลดลงกว่าการใช้อุณหภูมิความร้อนที่ 140 และ 120 °C ส่วนปริมาณของมอลโทรเดกซ์ทรินมีผลต่อค่าความสว่าง (L*) ของผงระกำ ซึ่งจากการทดลองจะเห็นว่าทุกสภาวะของระกำผงจะมีค่าความสว่าง (L*) อยู่ในช่วง 18.23-25.8 แสดงว่าตัวอย่างมีสีที่ค่อนข้างสว่าง อาจเป็นผลเนื่องมาจากการเติมสารมอลโทรเดกซ์ทริน ซึ่งเมื่ออบแห้งจะมีสีขาว เมื่อพิจารณาคุณค่าความเป็นสีแดงและสีเขียว (a*) พบว่าจะมีค่าเพิ่มสูงขึ้นเมื่ออุณหภูมิความร้อนสูงขึ้น ทุกสภาวะการอบแห้งจะมีค่า a* อยู่ในช่วงลบ ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง (-5.64)-(-3.31) แสดงว่าตัวอย่างผงระกำมีสีออกไปทางสีเขียวอ่อนสัมพันธ์กับค่าความสว่าง (L*) ของสีที่มีแนวโน้มลดลงเมื่อทำการเพิ่มอุณหภูมิความร้อนสูงขึ้น และปริมาณของสารมอลโทรเดกซ์ทรินมีผลต่อค่าความเป็นสีเขียวและแดง (a*) ของระกำผงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) และผลของอุณหภูมิความร้อนสูงขึ้นจำทำให้เกิดผลทำให้ค่าความเป็นสีเหลืองและสีน้ำเงิน (b*) จะเพิ่ม

สูงขึ้นตามไปด้วย และมีค่าสัมพันธ์กับค่าของความสว่าง (L^*) ของสีที่มีแนวโน้มลดลงเมื่อทำการเพิ่มอุณหภูมิความร้อนสูงขึ้น ซึ่งผลการทดลองที่ได้จะมีค่าความเป็นสีน้ำเงิน (b^*) มีค่าอยู่ระหว่าง 3.3-9.67 และปริมาณของมอลโทเรคซัตรินมีอิทธิพลต่อค่าความเป็นสีเหลืองและสีน้ำเงิน (b^*) ของระกำผงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) ทั้งนี้เนื่องจากสารมอลโทเรคซัตรินนั้นมีความสามารถในการควบคุมการเกิดสีน้ำตาลได้เป็นอย่างดี ช่วยทำให้ผงระกำที่ได้มีลักษณะสีเหลืองน้อย

4.5 การวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์

การใช้เครื่องอบแห้งพ่นฝอยต้นแบบสำหรับระกำผงหรือค่าใช้จ่ายในการทำงานซึ่งประกอบด้วย ต้นทุนคงที่และต้นทุนแปรผันการคำนวณต้นทุนค่าใช้จ่ายกำหนดให้

ต้นทุนสร้างเครื่องอบแห้งพ่นฝอยต้นแบบ	65,000 บาท
อายุการใช้งาน	10 ปี
มูลค่าซากคิดเป็น 2%	1,200 บาท
ค่าซ่อมบำรุงเครื่อง	1,000 บาท/ปี
อัตราดอกเบี้ย	8.0 %
ต้นทุนค่าไฟฟ้า	3 บาท/หน่วย
ค่าจ้างแรงงาน	300 บาท/วัน

1. ต้นทุนคงที่

- ค่าเสื่อมราคาเครื่อง (F_1) ใช้สมการคำนวณค่าเสื่อมราคาเครื่องอบแห้งพ่นฝอย

$$F_1 = \frac{P - L}{N}$$

P คือ ราคาเครื่องอบแห้ง (บาท)

L คือ ราคาซากของเครื่องอบแห้ง (บาท)

N คือ อายุการใช้งาน (ปี)

$$\begin{aligned} &= \frac{(65,000 - 1,200)}{10} \\ &= 6,380 \text{ บาท/ปี} \end{aligned}$$

ค่างวดดอกเบี้ยในการลงทุน

$$= \frac{(P + L)}{2} \times \frac{i}{100}$$

i คือ ดอกเบี้ยบาท/ปี

$$\begin{aligned} &= \frac{(65,000 + 1,200)}{2} \times \frac{8}{100} \\ &= 2,648 \text{ บาท/ปี} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}\text{ต้นทุนรวมคงที่} &= \text{ค่าเสื่อมราคาเครื่อง} + \text{ค่าดอกเบี้ยในการลงทุน} \\ &= 6,380 + 2,648 \\ &= 9,028 \text{ บาท/ปี}\end{aligned}$$

2. ต้นทุนผันแปร

2.1 ต้นทุนวัตถุดิบ

- ค่าระกำสดกิโลกรัมละ 5 บาท ใช้ทั้งปี 800 กิโลกรัม คิดเป็นเงิน 4,000 บาท/ปี
- ค่าแรงงานทำงาน 2 คน แยกเปลือกระกำ 1 คน ควบคุมเครื่องอบแห้ง 1 คน วันละ

300 บาท 1 ปี ทำ 45 วัน

$$\begin{aligned}&= 2 \times 300 \times 45 \\ &= 27,000 \text{ บาท/ปี}\end{aligned}$$

ต้นทุนค่าไฟฟ้า ค่าแรงดันไฟฟ้า 220 V มอเตอร์ไฟฟ้าใช้กระแสไฟฟ้ารวมประมาณ 13 A จากสมการต้นทุนค่าไฟฟ้า

$$\begin{aligned}P &= IV \cos \phi \\ &= 13 \text{ A} \times 220 \text{ V} \times 0.85 \\ &= 2.43 \text{ หน่วย}\end{aligned}$$

ทำงานวันละ 8 ชั่วโมง ใน 1 ปี ทำ 45 วัน โดยคิดอัตราค่าไฟฟ้า หน่วยละ 3 บาท

$$\begin{aligned}&= 2.43 \times 3 \times 8 \times 45 \\ &= 58.32 \text{ บาท/วัน} \\ &= 2,624.4 \text{ บาท/ปี}\end{aligned}$$

ดังนั้นต้นทุนผันแปรรวม = ต้นทุนวัตถุดิบ + ค่าแรงงาน + ต้นทุนค่าไฟฟ้า

$$\begin{aligned}&= 4,000 + 27,000 + 2,624.4 \\ &= 33,624.4 \text{ บาท/ปี}\end{aligned}$$

ดังนั้นต้นทุนรวม = 9,028 + 33,624.4

$$= 42,652.4 \text{ บาท/ปี}$$

3. รายได้จากการขายระกำผง

- ระกำสด 800 กิโลกรัม ผลิตได้ระกำผง 200 กิโลกรัม คิดราคาขาย กิโลกรัมละ 400 บาท

$$\text{รายได้} = 200 \times 400$$

$$= 80,000 \text{ บาท/ปี}$$

4. การคำนวณเวลาในการคืนทุน

เวลาในการคืนทุน = เงินลงทุนทั้งหมด/กำไรทั้งหมดต่อปี

$$= \left(\frac{65,000}{(80,000 - 42,652.4)} \right)$$

$$= 1.7 \text{ ปี}$$